

Aktivitetmöte om fåglarnas kärleksliv 8 februari 2018.

Det visade sig att intresset för fåglar och deras beteende och kärleksliv var mycket stort. Möbelvärdarna fick fylla på med många fler stolar än vad de hade beräknat.

Det var fågelskådaren **Georg Högsander** som var inbjuden att dela med sig av sina kunskaper från många års studier av våra bevingade vänner.

Georg började sitt föredrag – helt utan bilder – och man blev genast helt fängslad av alla spännande fakta han förmedlade. Men kattvännerna i församlingen kanske inte gillade att få veta, att deras älsklingar årligen dödar 10 miljoner småfåglar...

Här är några av de intressanta beteenden han berättade om:

De hannar som *sjunger* (**sångfåglar**) hjälper till med barnuppfostran medan de hannar som *spelar* (**spelfåglar**) inte tar någon del alls efter avslutad parning.

Det är honorna som väljer sina hanar och det gör de efter vissa tecken, s.k. "ornament", som visar vilka genetiska egenskaper hanarna kan bidra med. Det kan vara en större eller mindre fläck i pannan eller på kinden eller något annat tecken.

Vi fick höra att social status är viktig bland **flockfåglar**, t.ex. hos **kajorna**. Ett kajpar kan "provbo" och sen byta partner om det inte fungerar. När de så småningom har hittat rätt blir de monogama.

För **ejdrarna** är numera läget i Stockholms skärgård rätt katastrofalt. Genom föreningar har musslorna, som är den huvudsakliga födan, minskat kraftigt i antal. Ejdrarna får då B-vitaminbrist och dör. Tidigare fanns 250 000 ejdrar där. Nu finns bara 40 000 kvar.

När **kniporna** har svårt att hitta hål att lägga sina ägg i, lägger de äggen i andra fåglars bon. Det kan bli upp till 30 ägg i ett och samma bo ibland.

Bona måste finnas nära vatten, för vandringen till sjön är väldigt farofylld för ungarna. Skator och andra fåglar är snabba på att snappa upp ungarna. Ibland går en hel kull åt.

De **svart-vita flugsnapparna** skaffar ibland flera holkar i ett eller flera revir för att erbjuda honorna.

Bland **brushanarna** har varje individ olika färger vid spelet. I mitten av spelplatsen finns den "bäste" hanen. Han vågar inte lämna sitt revir under spelet för att äta eller vila, så efteråt är han alldeles slut. I stället kan andra individer komma till ibland.

Bland **fjällpiparna** är det honorna som kråmar sig för att locka hanarna och som sen sticker efter parningen.

Järnsparvarna, som faktiskt är vanligare än gråsparvarna, syns inte så ofta, eftersom de är väldigt skygga. Här är det honorna som kommer först och letar revir, som de sen försvarar.

Skatgökarna var den sista arten vi fick höra Georg berätta om. De är fåglarnas "maffia". De lägger sina ägg i skatbon och bevakar sen att inget händer dem.

Det var många som efter det spännande föredraget hade egna frågor, som Georg beredvilligt besvarade.

Slutligen avtackades han med varma applåder och en vinflaska med - fågelmotiv på etiketten förstås.

